

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/167/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120011036
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120011036.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného D. P., nar. XX.XX.XXXX v C. P., prejednal na neverejnom zasadnutí dňa 21. decembra 2020 sťažnosť odsúdeného a sťažnosť družky odsúdeného podané proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 6. novembra 2020, sp. zn. 6Pp/184/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného D. P. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

Podľa § 193 ods. 1 písm. b) Tr. por. sa sťažnosť družky odsúdeného P. Q. z a m i e t a, pretože bola podaná neoprávnenou osobou.

o d ô v o d n e n i e :

Odsúdený D. P. vykonával súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/20/2014 zo dňa 03.08.2017 (č. l. 17) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/91/2017 zo dňa 22.02.2018 (č. l. 14), pre zločin obmedzovania osobnej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., pre prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák. a pre pokus prečinu ublíženia na zdraví podľa § 14 k § 156 ods. 1 Tr. zák., na ktorého výkon nastúpil dňa 22.02.2018 a ktorý po započítaní doby trestu v inej veci (19.05.2015 - 06.10.2016) administratívne vykonal dňa 05.10.2020. Vyššie uvedeným rozsudkom krajský súd z dôvodu uloženia súhrnného trestu zároveň zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/1/2014 zo dňa 04.02.2016 (pokus prečinu krádeže podľa § 14 k § 212 ods. 2 písm. a/, písm. f/ Tr. zák. spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.) a z rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/11/2014 zo dňa 08.07.2014 (prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.). Následne nastúpil na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/33/2018 zo dňa 03.04.2018 (č. l. 12), pre zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 189 ods. 1 Tr. zák. a pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ktorý po započítaní doby väzby (29.10.2017 - 22.02.2018) má predpokladane vykonať dňa 11.06.2022. Následne má nastúpiť na výkon zvyšku trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace, so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/3/2014 zo dňa 23.01.2014 (č. l. 7) v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/3/2014 zo dňa 29.04.2016 (č. l. 10) v spojení s uznesením Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/3/2014 zo dňa 29.03.2016 (č. l. 9) v spojení s uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 2Pp/97/2016 zo dňa 06.10.2016 (č. l. 26 - druhá strana), v spojení s uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 2Pp/97/2016 zo dňa 10.04.2019 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia (č. l. 26), pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ktorý má predpokladane

vykonať dňa 11.09.2022. Uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 28Nt/6/2018 zo dňa 31.05.2018 súd určil u odsúdeného spoločný spôsob postupne uložených trestov a to do minimálneho stupňa stráženia.

Lehota na podanie návrhu na podmienené prepustenie odsúdenému plynie odo dňa 11.09.2020.

Dňa 14.08.2020 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného D. P. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. novembra 2020 po vypočutí odsúdeného a vykonaní ďalších dôkazov rozhodol uznesením toho istého dňa pod sp. zn. 6Pp/184/2020 tak, že podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného D. P., nar. XX.XX.XXXX o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, pričom v jej písomnom odôvodnení uviedol, že vo výkone trestu si veľa vecí uvedomil, najvyššiu prioritu má jeho rodina, o ktorú sa chce starať. Vo výkone trestu pracoval aj nad rámec svojich povinností a odpracoval bežne okolo 100 hodín nadčasov mesačne a je pripravený takto pracovať aj na slobode, čo podložil aj predloženým potvrdením od spoločnosti D3D s.r.o. o záujme spoločnosti zamestnať D. P. na pozíciu údržbár aj po jeho prepustení z výkonu trestu. Odsúdený ďalej uviedol, že počas výkonu trestu nebol disciplinárne potrestaný, naopak bol 5x disciplinárne odmenený a získal aj množstvo kladných zápisov, za ktoré bol odmenený mimoriadnymi voľnami, ktoré strávil s družkou a deťmi. Je odhodlaný sa po prepustení na slobodu oženiť a žiť riadnym rodinným životom. Finančné prostriedky na zabezpečenie rodiny chce získať prácou vo vyššie spomínanej spoločnosti, v ktorej s jeho prácou počas výkonu trestu boli veľmi spokojní a sami navrhli spoluprácu aj po prepustení z výkonu trestu. Nestotožňuje sa s názorom súdu, že u neho je veľké riziko recidívy.

Proti tomuto uzneseniu bola tiež podaná sťažnosť družky odsúdeného P. Q., doručená Okresnému súdu Trenčín dňa 27.11.2020. V sťažnosti uvádza, že odsúdený, s ktorým má dve maloleté deti, sa do času výkonu trestu odňatia slobody o tieto riadne staral. Každú možnosť stretnutia alebo kontaktu s deťmi aj s družkou vždy využil. Odsúdený sa chce vrátiť k deťom a pokračovať v riadnom živote a vo výchove detí.

K sťažnosti odsúdeného D. P. sa prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín do konania nariadeného neverejného zasadnutia krajského súdu o nej, písomne bližšie nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 26.11.2020, preskúmal dňa 21. decembra 2020 na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods.1 písm. a), písm. b) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život - ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; - ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. podmieňuje podmienené prepustenie splnením troch podmienok - vykonaním príslušnej časti uloženého trestu, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu a očakávaním, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. súd pri rozhodovaní prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Samotný výkon príslušnej časti postupne uložených trestov odňatia slobody ani s prípadným pozitívnym hodnotením správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmienené prepustenie. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu

na účel trestu, ale podmienené prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods.1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu.

Okresný súd v posudzovanom prípade sa týmito hľadiskami dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmienené prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, či odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale súčasne možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a dospel preto k správne záveru. Z hodnotenia odsúdeného D. P., na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva okrem iného, že program zaobchádzania odsúdeného plní menovaný vo všetkých bodoch, pričom je zameraný na rozšírenie právneho a sociálneho vedomia, upevňovanie pracovných návykov a podporu vonkajších sociálnych vzťahov. Rozširuje si právne a sociálne vedomie pravidelnou účasťou na prednáškach a besedách. Zúčastňuje sa aktivít zameraných na protidrogovú a protialkoholovú osvetu. Bol viackrát disciplinárne odmenený, pričom mu bolo umožnených aj viacero vychádzok mimo ústav s cieľom udržiavania kladných vonkajších vzťahov s rodinou a minimalizácie penitenciárneho prostredia. V pracovnej oblasti bol hodnotený kladne, i pochvalnými listami objednávateľa prác aktuálneho pracoviska. Disciplinárne potrestaný nebol. Súčasne však z hodnotenia vyplýva aj záver, že odsúdený spĺňa podmienky na podmienené prepustenie len čiastočne. Jeho resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá, riziko sociálneho zlyhania je stredné, pričom za rizikové faktory možno považovať najmä recidívu, charakter trestnej činnosti, nižšiu úroveň vzdelania. Krajský súd uvádza, že podstatne negatívny charakter má predovšetkým správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že bol už 7 krát súdne trestaný, z toho v dvoch prípadoch boli výroky o treste z rozsudkov OS Námestovo sp. zn. 4T/1/2014 zo dňa 04.02.2016 a tiež z rozsudku OS Námestovo sp. zn. 6T/11/2014 zo dňa 08.07.2014 zrušené z dôvodu uloženia súhrnného trestu rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/91/2017 zo dňa 22.02.2018. V neprospech odsúdeného hovorí aj skutočnosť, že odsúdený už bol v minulosti uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 2Pp/97/2016-26 zo dňa 06.10.2016 podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody s určením skúšobnej doby vo výmere 30 /tridsať mesiacov/. Prítom skutku, pre ktorý aktuálne trest vykonáva, sa odsúdený dopustil dňa 29.10.2017, teda v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, čo vedie ku konštatovaniu, že sa u neho jedná o osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti. A teda poskytnutú možnosť preukázať nápravu a snahu o vedenie riadneho života v podobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nevyužil, naopak opakovane spáchal trestnú činnosť a to aj v skúšobnej dobe určenej súdom. Vyššie uvedené skutočnosti tak odôvodňujú u neho tiež záver o existencii príliš vysokého rizika recidívy. Krajský súd teda zistil, že u odsúdeného nebol dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, ktorý by ho zbavil predovšetkým takých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli k opakovanému páchaniu trestných činov a dospel k záveru, že nie je možné vysloviť u neho záver o dôvodnom očakávaní vedenia riadneho života po podmienenom prepustení.

Súd prvého stupňa teda správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmienené prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak ako predpokladá ustanovenie § 66 ods.1 Tr. zák.

V uvedených smeroch sú zistenia a závery súdu prvého stupňa vecne správne a presvedčivo odôvodnené, preto krajský súd na tieto dôvody, s ktorými sa stotožnil, poukazuje. V tejto súvislosti pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa dáva nadriadenému súdu možnosť len v podrobnostiach poukázať na dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie. Napadnuté uznesenie je vecne správne, náležité a presvedčivo odôvodnené.

Krajský súd preto na základe uvedených dôvodov nepovažoval sťažnosť odsúdeného za dôvodnú, preto ju podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Napokon pokiaľ ide o sťažnosť družky odsúdeného P. Q., krajský súd skonštatoval, že sťažnosť proti napadnutému uzneseniu síce je prípustná (§ 185 ods.1, ods.2 Tr.por., § 417 ods. 3 Tr.por.), avšak družka odsúdeného nie je osobou oprávnenou podať sťažnosť proti vyššie citovanému uzneseniu.

Podľa § 186 ods.1 Tr.por. osobou oprávnenou podať sťažnosť ak neustanovuje zákon niečo iné, je osoba, ktorej sa uznesenie priamo týka alebo ktorá na uznesenie dala návrh, na ktorý ju zákon oprávňuje; proti uzneseniu súdu môže podať sťažnosť aj prokurátor, a to aj v prospech obvineného. V prospech mladistvého obvineného môžu podať sťažnosť, a to aj proti jeho vôli, zákonný zástupca, obhajca, orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately; lehota na podanie opravného prostriedku im plynie samostatne.

Podľa § 186 ods.2 Tr.por. proti uzneseniu o väzbe a o ochrannom liečení môžu podať sťažnosť v prospech obvineného aj osoby, ktoré by mohli podať v jeho prospech odvolanie.

Keďže družka odsúdeného nie je osobou, ktorej sa uznesenie priamo týka, ani osobou, ktorá na uznesenie dala návrh (napokon s poukazom na ustanovenie § 415 ods.1 Tr.por. takéto oprávnenie v konkrétnej veci nemá) a nejde vo veci ani o prípad uvedený v § 186 ods.2 Tr.por., nie je potom ani osobou oprávnenou podať sťažnosť proti uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorým bol zamietnutý návrh odsúdeného D. P. o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Preto krajský súd sťažnosť družky odsúdeného zamietol podľa § 193 ods.1 písm.b) Tr.por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.